

Ztracená karta

Rimortis

Jako studna bezedná, co hasí žízeň v poušti,
přes slůvka kouzelná ti jemně city spouští.
Dešťovou kapkou být, do srdce se mu vpít,
je tolik důvodů, proč žít...

..příběh který sis snila, teď svůj osud proklínáš,
černá už není bílá, naděje pohasíná.

Jako noční pták cítíš se sama,
jako karta ztracená, Piková dáma.
Schoulená sobě v náručí, zakázat snít si poručíš,
sevřená strachem v područí.

Dotek hříšné síly, po němž srdce zkamení,
stačí malou chvíli a ústa oněmí.

Tiché tváře milenců s výrazem spiklenců,
když po kapkách čistá láska odtéká.
Váš anděl bez křídel by tak moc vzlétnout chtěl, střípky poláma
ných snů sám sebe vyleká.

Sílí v korunách vítr sychravý,
navždy zapletená trpí ve větvích karta ztracená.

Své srdce otvíráš jak knihu,
i když cítíš značnou tíhu rozhodnutí.
Bodá jak náruč růží,
nechává trny pod kůží, k pláči donutí..